

BÁRDOS LÁSZLÓ
Őszike

Megöregszem hamar, higgadt, lassú leszek,
kimérem lépteim a földön.
Nem hajszolom, szilaj, sok üzenetemet,
akkor már nem követelődzöm.

Ahol éppen ülök, remélek megmaradni,
nem lesz se hajam, se fogam.
Bottal közlekedem, s ha gyaláznak, az annyi,
mint egy mülékony szélroham.

S bárhová, bárkihez tévedek, benyitok,
olyan lesz, mint egy kötelesség;
jelenlétem merev, fakó, szűkreszabott,
már alig várják, hogy levessék.

A lányok örömet, gyöngédséget, szerelmes
izgalmat nem adnak nekem.
És az arcuk, mint a térdük, sima, kerek lesz,
s kifejezéstelen.

A hagyatékából közzéteszi: Fetykó Judit

